

In memoriam: Borislav Boro Džaković

Nakon duže bolesti i liječenja u inostranstvu, u 72. godini preminuo je poznati košarkaški trener i stručnjak, Borislav Boro Džaković.

```
#td_uid_1_5e243b9832774 .td-doubleSlider-2 .td-item1 { background: url(https://tuzlalive.ba/wp-content/uploads/2019/06/boro_dzakovic_in-memori-80x60.jpg) 0 0 no-repeat; }  
#td_uid_1_5e243b9832774 .td-doubleSlider-2 .td-item2 { background: url(https://tuzlalive.ba/wp-content/uploads/2019/06/tl_braco_morankic_boro_dzakovic-2-80x60.jpg) 0 0 no-repeat; }
```


Nedavno se vratio s liječenja u Grčkoj, otišao je da nastavi terapiju u Beograd, a svakodnevno nas je o svemu obavještavao putem društvenih mreža.

– Još jedna etapa u procesu liječenja, teško je, ali valja ići naprijed – jedna je od posljednjih njegovih poruka.

Ipak, ovu životnu borbu nije uspio dobiti, a borio se dugo, svom snagom, uporno. Fatum je bio brži.

Iako je rođen u Mostaru, Džaković je po svemu bio građanin svijeta. Tuzla mu je, kako je znao reći, drugi rodni grad. Imao je razloga za to, jer su ga Tuzlaci voljeli kao najdražeg. Tu je privilegiju “kupio” svojom osobnošću, ljubavlju, radom, trudom, košarkaškim znanjem, strpljenjem...

Vodio je Sloboda Ditu u tri navrata, u vrijeme najvećih uspjeha tuzlanske košarke. Vodio je sezonu i ekipu Studenta, kada je ova poslije ugašena ekipa bila u eliti bh. košarke.

Trenirao je i ostavio dubok trag u Šibeniku, beogradskim klubovima Partizan i C. zvezda, u banjačučkom Borcu, na Kipru. Bio je savjetnik i u valjevskom Metalcu, bio je predavač na brojnim košarkaškim kampovima, jer je znao znanje prenijeti na mlade, imao im je šta reći i pokazati.

Tokom rata u BiH osvojio je srca Tuzlaka pismom koje je uputio nekadašnjem predsjedniku Sloboda Dite iz njenih najboljih dana, Ibrahimu Braci Morankiću, u kojem iskreno, bez podilaženja, piše kako je, unatoč srpskoj propagandi, srcem i dušom uz Tuzlake, košarkaše i raju koju ne razlikuje od rođenih Mostaraca. Obećao je u pismu da će doći, čim rat stane. I došao je, ponovo je ovdje radio i plijenio: ljudskom rječju, iskrenošću, ljubavlju, besjedom onim svojim pomalo karakterističnim, hrapavim, dubokim glasom.

Boro Džaković nije dobio posljednju bitku, otišao je, kako se kaže, u neki bolji, mirniji i ljepši svijet.

No, ostavio je duboku brazdu iza po kojoj ćemo ga pamtiti. Kao ljudinu, košarkaškog znalca, čovjeka koji je srce dijelio ljudima, posebno Mostara i Tuzle. Bio je uistinu građanin svijeta!

Adio, Boro, hvala za sve što si nam pružio, hvala za ljubav koju si s nama dijelio. Tužni smo i plačemo za bratom. Počivaj u miru Božjem, druškane, laka ti zemlja. Amin! (mp)

Date: 29-06-2019